

La Gro advocaten
T.a.v. mr. R.P. de Bruin
Postbus 155
2800 AD Gouda
E-mail: adelang@lagrolaw.nl

Datum:
22 december 2014

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
F.06/734 / Van Heusden Afbouw B.V. /
Ons kenmerk: WBA13DeBruinBeschCur20141222

Geachte heer De Bruin,

Inzake bovengenoemd afgewikkeld faillissement richten wij ons tot u met het volgende.

Definitief geworden beschouwingen en conclusie.

Wij hebben een voorlopig onderzoek verricht naar het functioneren van u als curator inzake bovengenoemd dossier. Per brief gedateerd 4 december jl. met bijlagen / beschouwingen bent u daarvan op de hoogte gesteld. Deze brief met bijlagen is geacht hier integraal te zijn opgenomen en herhaald.

Op onze brief met bijlagen van 4 december jl. en gelijklopend e-mail bericht heeft u tijdig gereageerd. Uw antwoord van 9 december jl. gaf geen aanleiding de conclusie en de beschouwingen te wijzigen. Dat heeft tot gevolg dat onze 'beschouwingen' thans een definitieve status hebben gekregen en voor publicatie beschikbaar zijn. Onderstaand treft u onze conclusie nog een keer aan.

Onze conclusie.

Wij hebben in het verleden ons de algemene vraag gesteld of curatoren te vertrouwen zijn en of zij betrouwbaar genoemd kunnen worden. In onze ogen was het antwoord op die vraag: nee!

Na ons voorlopige onderzoek van dit dossier stelden wij voorlopig vast dat er gereede twijfels bestaan over het antwoord op de vraag of curator De Bruin is te vertrouwen en betrouwbaar is.

Wettelijk is de rechter-commissaris (RC) uiteindelijk verantwoordelijk en aansprakelijk voor het doen en laten van de curator.

Op grond van bovenstaand onderzoek / beschouwingen luidt het definitieve antwoord op de vraag of 'zonder twijfel' curator mr. R.P. de Bruin te vertrouwen is en als betrouwbaar beoordeeld kan worden: 'nee'!

Deze conclusie is onder meer gebaseerd op de volgende vaststellingen in onze beschouwingen van 4 december jl..

De kritiek op de curator en zijn opdrachtgever.

1. Wat heeft de curator gedaan om de rabo te overreden om de debiteuren die een verpandingsverbod hanteren zelf te mogen innen? De curator kan zo veel (eigen) inkomsten genereren en zijn preferentie benutten. De rabo wist of kon weten wat de nadelen zijn voor de

- bank en de borgers en waarom de curator dit graag zelf wil doen. En waarom is geen gewone separatistenregeling (10%) afgesproken? Een 'dark room'?
2. De curator stelde destijds tegenover de rabo vast dat hij 'alles binnenhaalt' van de debiteuren. Van de debiteuren is ca. € 200.000,- binnengekomen van de oorspronkelijke € 532.000,- incl. OHW. Wat achteraf blijkt is dat de curator wel 'alles uit de boedelrekening haalt'.
 3. De curator had de ethische, morele- en fatsoenplicht om de arbeidsongeschiktheidsuitkering aan te wenden waarvoor hij bedoeld was, namelijk de loondoorbetaling aan een ontslagen zieke. Achteraf blijkt de curator dit saldo op de boedelrekening te eigen bate te hebben weg gedeclareerd.
 4. De curator maakt een verdachte van, chanteert en gijzelt de DGA publiekelijk als fraudeur op basis van zijn 'luchtledige stelling'. Hij gaat jarenlang niet in op de vraag deze stelling concreet te onderbouwen met de juridische basis ervan.
 5. Op basis van een verhaals-onderzoek zal de curator mogelijk gemotiveerd zijn geweest de DGA onder druk te zetten en dreigementen te uitten.
 6. De verslagen zijn door de curator gebruikt om zijn eigen positie en 'doen en laten' te verdedigen. Zijn urenverklaring ontbreekt bewust.
 7. Uit het financieel verslag kan worden afgeleid dat de curator c.s. de boedelrekening leeg declareert op basis van ca. 1.000 uur tegen een bruto tarief van gemiddeld € 204,- / uur. Een vorstelijke beloning voor het daadwerkelijk incasseren van € 114.000,- debiteuren met een verpandingsverbod en het regelen van de overige zaken.
 8. Volgens onze niet geverifieerde opgaven (de enige beschikbare bron is de melding / melder zelf) zijn er veel hogere bedragen aan de boedelrekening overgemaakt in het kader van de arbeidsongeschiktheidsverzekering dan de curator in zijn verslagen opgeeft.
 9. Welke kosten heeft de curator, of zijn kantoor in opdracht van de curator, gedeclareerd voor de incassowerkzaamheden van de debiteuren met een verpandingsverbod?
 10. Hoe kan de RC dit alles toestaan en verantwoorden als opdrachtgever van de curator?
 11. Het gespecificeerde financiële verslag ziet er ongeveer uit als onderstaand (bruto bedragen maal € 1.000,- incl. BTW).

Inkomsten (ca.):		Uitgaven (ca.):	
Ontvangen debiteuren rabo	77	declaraties curator c.s.	204
Debiteuren uit procedures	114	boedelcrediteuren	20
Verkoop activa Van Heusden	17	preferente crediteuren	2
Aov-uitkering (*)	34	concurrente crediteuren	18
Rente	<u>pm</u>	overig	<u>pm</u>
totaal	242	totaal	242

(*) Dit spoort niet met de mededelingen van aan de maatschappij gerelateerde personen, die komen aan veel hogere bedragen.

Conclusie op basis van deze opstelling.

- a. Voor het realiseren van de verkoop van activa, de inning van het bedrag van de rabo en de aov-verzekering zijn nauwelijks inspanningen vereist geweest van de curator.
- b. Als het gemiddelde tarief / uur voor de inzet van de curator c.s. € 204,- bruto is, dan heeft de curator 1.000 uur aan deze opdracht (laten) besteden.
- c. Duizend uur voor het concreet 'binnenhalen' van € 114.000,- debiteuren c.s. is wel kostbaar.

Systemecrash.

Wij trekken uit de gang van zaken tot nu toe de voorlopige conclusie dat er in dezen sprake is van een systeemcrash. Dat wil zeggen dat niet het systeem van "Justitia" c.q. haar beleidsdoeleinden bepalen wat er gebeurt in een faillissement maar dat dit wordt bepaald door de mensen die dit systeem 'bemannen' c.q. de subjectieve doeleinden (!) van hen tezamen bepalen hoe een faillissement uiteindelijk (financieel) eindigt voor de andere schuldeisers.

Dit zou ook kunnen bevestigen waarom 'een dief geen aangifte doet tegen een andere dief'?

De Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V. is een aan het maatschappelijk verkeer deelnemende organisatie. Zij adviseert tal van personen en ondernemingen die in financiële problemen zijn gekomen ongeacht de oorzaak. Zij acht het haar maatschappelijke plicht om tegen - in haar ogen - onoorbare situaties verweer te voeren en deze onoorbare situaties te bestrijden en helpen voorkomen. Indien nodig publiceert zij over waargenomen onoorbare situaties met het doel herhaling ervan te bestrijden en te voorkomen.

Thans vindt binnen 2 weken na heden publicatie plaats van onze beschouwingen en conclusie onder ons conveniërende voorwaarden en melding aan alle relevante maatschappelijke partijen, waaronder de betrokken rechtbank, relevante toezichthouders en het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Doelgroep daarnaast is elke Nederlander van 18 tot en met 81 jaar. Hierover is geen enkele vorm van communicatie mogelijk.

Wij behouden ons het recht voor latere ontwikkelingen in dit dossier in de beschouwingen op te nemen. Ook zijn wij vrij om dossiers waarin de voornoemde curator en de RC actief zijn of zijn geweest aan een onderzoek te (laten) onderwerpen.

Hoogachtend,

J.G. Scholten

Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V.

Bijlage(n): - beschouwingen van de curator in het faillissement van Van Heusden Afbouw BV,
 gedateerd 4 december 2014
 - 'Juridisch advies nodig?' (alleen digitaal)

Datum:
4 december 2014

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
WBA / Van Heusden Afbouw / beschouwingen curator

Inleiding.

Deze beschouwingen betreffen het faillissement van Van Heusden Afbouw B.V. (Den Haag, F 06/734).

1. Mr. R.P. de Bruin, curator, namens 'La Gro Advocaten' te Gouda.
2. Mr. D. de Loor t/m mr. J. van Dorp, rechter-commissaris, namens Rechtbank Den Haag.
3. De heer J. de Jong, directeur groot aandeelhouder van failliet Van Heusden Afbouw B.V.
4. Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost U.A. gevestigd te Gorinchem
5. Mr. B.G. van Twist en mr. A.G. Moeijes namens de heer J. de Jong en J. de Jong Beheer B.V.
6. Mr. R.G. Degenaar en mr. H. Schuurbijs namens Rabobank Alblasserwaard Noord en Oost U.A.

Het betreft de stukken:

7. Alle stukken en correspondentie na de uitspraak van het faillissement op 11 oktober 2006.
8. Alle faillissementsverslagen van de curator 1 t/m 10.
9. Enkele andere dossierstukken van de opsteller komen terzijde aan de orde.
10. Bijlage 1.: De context, met name de praktische uitwerking van de huidige faillissementswet en het functioneren van de curator daarbij.
11. Bijlage 2.: De praktijk van de advocatuur in het algemeen.
12. Bijlage a t/m g.: Overzicht curatoren en faillissementsverslagen en correspondentie aan curator (digitaal).

Dit stuk bevat de volgende onderdelen.

- a. Verpanding van debiteuren door de rabo.
- b. Arbeidsongeschiktheidsverzekering.
- c. De rekening-courant tussen Van Heusden en J. de Jong Beheer B.V..
- d. De verslagen van de curator.
- e. De kritiek op de curator en zijn opdrachtgever.
- f. Samenvatting en voorlopige conclusie.

a. Verpanding van debiteuren door de rabobank.

Van Heusden Afbouw B.V., hierna te noemen van Heusden, had de debiteurenvorderingen aan de bank verpand en leverde periodiek haar debiteurenlijst met pandlijst in bij de bank.

Enkele maanden na het faillissement stelt curator De Bruin vast dat er bij de meeste debiteuren / opdrachtgevers sprake is van een verbod op verpanding; dan is de vordering niet overdraagbaar.

Dit resulteert uiteindelijk in een situatie waarbij de rabo besluit de debiteuren die wel rechtsgeldig zijn verpand zelf te incasseren en de curator de andere debiteuren te laten innen. De totale debiteurenportefeuille bedraagt € 532.000,- incl. onderhandenwerk.

Separatistenregeling.

De rabo is in het faillissement separatist, dat wil zeggen zij kan en mag zelf haar zekerheden uitwinnen.

Welke keuze had de rabo inzake de debiteureninning? Zelf doen of de curator laten innen tegen 10% van de opbrengst (en eventueel een uurloon).

De rabo kiest 'vrijwillig' voor inning door de curator van de debiteuren met een verpandingsverbod. De curator heeft daarop 'aangedrongen', de rabo laat zich overreden.

Gevolgen van inning door de curator.

Als de curator deze debiteuren int (waarvan 5 grote van totaal ca. € 400.000,-) gebeurt het volgende

- a. De curator bepaalt de gang van zaken zelf, de rabo wordt geheel afhankelijk van de curator.
- b. De curator kan en mag zijn eigen uurtarief (laten) rekenen en alle uren schrijven die dit kost.
- c. De rabo raakt haar preferentie kwijt: de kosten die de curator 'maakt' worden als eerste voldaan.
- d. De rabo benadeelt uiteindelijk zichzelf omdat bij haar een hogere restschuld blijft openstaan.
- e. De rabo benadeelt de crediteuren die een borgstelling hebben afgegeven.

Kortom: door het besluit van de rabo krijgt de curator vrij spel en benadeelt de rabo zichzelf en de borgen. Uit de financiële afrekening van de curator aan het einde van het faillissement wordt duidelijk waarom de curator belang heeft bij debiteureninning door zijn kantoor.

Waarom koos de rabo niet voor de simpele separatistenregeling of had de rabo geen keuze? Dit heeft waarschijnlijk te maken met het feit dat de rabo destijds niet wist van haar eigen 'fout' dat deze verpanding niet mogelijk was. De rabo weet dat een verpandingsverbod in de aannemingswereld 'gebruikelijk' is maar heeft Van Heusden hier niet op gewezen. De rabo controleert elke pandlijst maar dit probleem werd niet ontdekt. De separatistenregeling is veel goedkoper maar kennelijk niet aantrekkelijk genoeg voor de curator. Uiteindelijk betaalt de rabo de rekening en schuift deze door naar de borgen, die hier machteloos tegenover staan.

Het resultaat van de debiteureninning door de curator. Uiteindelijk haalt de curator ca. € 191.000,- op voor de boedelrekening waarvan hij zelf ca. € 114.000,- daadwerkelijk heeft geïncasseerd en ca. € 77.000,- door de rabo is teruggestort uit eerdere inning.

b. Arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Van Heusden had een arbeidsongeschiktheidsverzekering afgesloten voor haar DGA die al sinds april 2006 een uitkering verstrekke aan de bestuurder (vervangend loon). Direct na het faillissement, in oktober 2006, ontslaat curator De Bruin de DGA ondanks het feit dat die laatste ziek thuis zat met een burn-out. De curator claimde later deze uitkeringen tot en met april 2008 omdat de polis op naam van failliet staat zijnde de verzekeringnemer.

Tussenpersoon en verrekening openstaande premies. Omdat de tussenpersoon van deze verzekering de uitkering doorbetaalde aan de DGA kon hij openstaande rekeningen (van achterstallige premies) verrekenen tot en met september 2006. De curator claimt de uitkering ingaande de maand van het faillissement tot de einddatum van de uitkering in april 2008.

Discussie over vervangend loon. De curator weigert de uitkering door te betalen aan de zieke DGA als vervangend loon en beroept zich daarbij op wettelijke regels. Uit de financiële afrekening van de curator aan het einde van het faillissement wordt duidelijk waarom de curator belang heeft bij dit standpunt. Andere argumenten golden niet.

Betalingen door de verzekeringsmaatschappij en door de DGA aan de curator? De maatschappij zou € 70.737,- hebben overgemaakt? De tussenpersoon meldt dat er ca. € 27.000,- naar de curator is overgeboekt? De DGA geeft aan ca. € 30.000,- naar de curator te hebben overgeschreven? Deze bedragen kunnen wij niet verifiëren. De curator meldt in zijn verslagen een bijschrijving van ca. € 3.000,-.

c. Een rekening-courant met Van Heusden Afbouw B.V..

In mei 2008 wil de curator een boekenonderzoek laten verrichten door een extern accountant, Grant Thornton uit Gouda, waarmee de curator wel vaker samenwerkt. Het verslag van dit onderzoek is niet bekend gemaakt aan de DGA. Wel ontstaat er op basis van dat verslag een zeer lange briefwisseling tussen de curator en de DGA.

Rekening-courant tussen Van Heusden en J. de Jong Beheer B.V.. De curator stelt vast dat het niet is toegestaan dat er privé-mutaties zijn in de RC-verhouding tussen Van Heusden en Beheer en claimt een vordering te hebben van ca. € 112.000,-. Later breidt de curator zijn stelling uit met de toevoeging dat dit wel mogelijk is toegestaan mits de privé-mutaties daarna worden doorbelast aan de privépersoon. De curator volhardt in zijn 'blote' stellingen.

Tot op de dag van vandaag heeft de curator niet geantwoord op de vraag waarop hij zijn stelling baseert, dat wil zeggen, dat hij niet concreet aangeeft op basis van welke bepalingen, jurisprudentie en richtlijnen van de accountancy etc. bepaalde uitgevoerde boekingen niet acceptabel vindt. De mededeling dat boekingen 'in beginsel' niet correct zijn volstaan absoluut niet en is een 'loze bewering'.

Het gevolg van deze 'blote' stellingen-tactiek van de curator.

De curator vermeldt in zijn verslagen uitsluitend zijn ongemotiveerde standpunt en chanteert en gijzelt daarmee de DGA publiekelijk als fraudeur. De curator weigert de concrete onderbouwing van zijn stelling te geven en weigert gelijktijdig het gemotiveerde standpunt van de DGA in zijn verslag (als weerwoord) op te nemen. Vervolgens begint de curator te dreigen met de belastingdienst en een procedure. Onze reacties hierop treft u aan in de bijlagen b t/m g.

d. De verslagen van de curator.

De structuur van deze verslagen is voorgeschreven maar de curator kan er in vermelden wat hem goed uitkomt en weglaten wat hem minder welgevallig is. Niemand kan er rechten aan ontlennen.

Curator De Bruin vermeldt zijn urenverantwoording niet, heel ongebruikelijk maar wel praktisch en passend. Het is de vraag of de curator de inkomsten uit de arbeidsongeschiktheidsverzekering 'volledig en juist' heeft verantwoord, deze corresponderen geheel niet met de ons bekende gegevens. Ook is niet duidelijk welke inkomsten de curator danwel zijn kantoorgenoten hebben gedeclareerd terzake de incassoprocedures van de debiteuren met verpandingsverboden. De hieraan gerelateerde kosten kunnen ook bewust buiten beeld worden gehouden als zijnde niet relevant. Zijn de debiteurenbedragen exclusief kosten? Maar de vergoedingen van onder andere de rabobank zouden wel in beeld moeten komen. Ook de dreigementen van de curator aan de DGA staan duidelijk vermeld als hij niet 'luistert'. Tot slot motiveert de curator in zijn verslagen zijn standpunten uitgebreid maar terzake doende verweer laat hij consequent weg. Het is de vraag of de BTW wel juist is aangegeven door de curator.

Het gespecificeerde financiële verslag ziet er ongeveer uit als onderstaand (bruto bedragen maal € 1.000,- incl. BTW).

Inkomsten (ca.):		Uitgaven (ca.):	
Ontvangen debiteuren rabo	77	declaraties curator c.s.	204
Debiteuren uit procedures	114	boedelcrediteuren	20
Verkoop activa Van Heusden	17	preferente crediteuren	2
Aov-uitkering (*)	34	concurrente crediteuren	18
Rente	<u>pm</u>	overig	<u>pm</u>
totaal	242	totaal	242

(*) Dit spoort niet met de mededelingen van aan de maatschappij gerelateerde personen, die komen aan veel hogere bedragen.

Conclusie op basis van deze opstelling.

- d. Voor het realiseren van de verkoop van activa, de inning van het bedrag van de rabo en de aov-verzekering zijn nauwelijks inspanningen vereist geweest van de curator.
- e. Als het gemiddelde tarief / uur voor de inzet van de curator c.s. € 204,- bruto is, dan heeft de curator 1.000 uur aan deze opdracht (laten) besteden.
- f. Duizend uur voor het concreet 'binnenhalen' van € 114.000,- debiteuren c.s. is wel kostbaar.

e. De kritiek op de curator en zijn opdrachtgever.

1. Wat heeft de curator gedaan om de rabo te overreden om de debiteuren die een verpandingsverbod hanteren zelf te mogen innen? De curator kan zo veel (eigen) inkomsten genereren en zijn preferentie benutten. De rabo wist of kon weten wat de nadelen zijn voor de bank en de borgen en waarom de curator dit graag zelf wil doen. En waarom is geen gewone separatistenregeling (10%) afgesproken? Een 'dark room'?

2. De curator stelde destijds tegenover de rabo vast dat hij 'alles binnenhaalt' van de debiteuren. Van de debiteuren is ca. € 200.000,- binnengekomen van de oorspronkelijke € 532.000,- incl. OHW. Wat achteraf blijkt is dat de curator wel 'alles uit de boedelrekening haalt'.
3. De curator had de ethische, morele- en fatsoenplicht om de arbeidsongeschiktheidsuitkering aan te wenden waarvoor hij bedoeld was, namelijk de loondoorbetaling aan een ontslagen zieke. Achteraf blijkt de curator dit saldo op de boedelrekening te eigen bate te hebben weg gedeclareerd.
4. De curator chanteert en gijzelt de DGA publiekelijk als fraudeur op basis van zijn 'luchtledige stelling'. Hij gaat jarenlang niet in op de vraag deze stelling concreet te onderbouwen met de juridische basis ervan.
5. Op basis van een verhaals-onderzoek zal de curator mogelijk gemotiveerd zijn geweest de DGA onder druk te zetten en dreigementen te uitten.
6. De verslagen zijn door de curator gebruikt om zijn eigen positie en 'doen en laten' te verdedigen. Zijn urenverklaring ontbreekt bewust.
7. Uit het financieel verslag kan worden afgeleid dat de curator c.s. de boedelrekening leeg declareert op basis van ca. 1.000 uur tegen een bruto tarief van gemiddeld € 204,- / uur. Een vorstelijke beloning voor het daadwerkelijk incasseren van € 114.000,- debiteuren met een verpandingsverbod en het regelen van de overige zaken.
8. Volgens onze niet geverifieerde opgaven (de enige beschikbare bron is de melding / melder zelf) zijn er veel hogere bedragen aan de boedelrekening overgemaakt in het kader van de arbeidsongeschiktheidsverzekering dan de curator in zijn verslagen opgeeft.
9. Welke kosten heeft de curator, of zijn kantoor in opdracht van de curator, gedeclareerd voor de incassowerkzaamheden van de debiteuren met een verpandingsverbod?
10. Hoe kan de RC dit alles toestaan en verantwoorden als opdrachtgever van de curator?

f. Samenvatting en conclusie.

Wij hebben in het verleden ons de algemene vraag gesteld of curatoren te vertrouwen zijn en of zij betrouwbaar genoemd kunnen worden. In onze ogen was het antwoord op die vraag: nee!

Na ons voorlopige onderzoek van dit dossier stellen wij voorlopig vast dat er gerede twijfels bestaan over het antwoord op de vraag of curator De Bruin is te vertrouwen en betrouwbaar is.

Zijn reactie op deze beschouwingen kunnen leiden tot wijziging van ons voorlopige standpunt mits die reactie tijdig is en is voorzien van schriftelijke bewijsstukken die onze visie weerleggen. Stellingen brengen geen wijzigingen aan in ons voorlopige standpunt.

Wettelijk is de RC uiteindelijk verantwoordelijk en aansprakelijk voor het doen en laten van de curator.

J.G. Scholten
Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V.

Bijlage 1.

De context, met name de praktische uitwerking van de huidige faillissementswet en het functioneren van de curator daarbij.

- i. Wat is het doel van de faillissementswet?
Volgens de curator / alle curatoren c.s. is dat het 'belang van de schuldeisers dienen'.
- ii. Wat is de effectieve uitwerking van de faillissementswet?
Dat de schuldeisers nagenoeg nooit iets krijgen.
- iii. Hoe verklaren we het verschil tussen wettelijk doel en praktische uitwerking?
Dan moeten we eerst het 'verschil' aantonen alvorens dat te kunnen analyseren en beoordelen. Probleem is dan dat noch de curatoren hun stelling kunnen bewijzen (omdat er geen wetenschappelijk onderzoek publiekelijk over rapporteert) noch de schuldeisers hun stelling kunnen bewijzen (en wel om dezelfde redenen).
Maar publiek geheim is dat schuldeisers altijd volledig achter het net vissen, zeker als ze geen wettelijke voorrechten hebben.
En publiek geheim is ook dat curatoren niet transparant zijn over hun inkomsten uit faillissementen en dat de rechtbank c.q. de faillissementswet hen daartoe alle ruimte geeft. De curatoren kunnen, algemeen gesteld, de opbrengsten uit de verzilverde bezittingen die gereserveerd zijn op de 'boedelrekening', geheel weg declareren, met toestemming van de RC.

U kunt raden waarom er geen wetenschappelijk onderzoek met deze 'resultaten' is gepubliceerd tot nu toe. Want dat zou aantonen dat de huidige situatie niet uitpakt zoals de curatoren het uitleggen en dat daarmee hun oneigenlijke en bevoorrechte positie geheel ten onrechte bestond en nog steeds bestaat. Daarbij de opmerking dat de curator geen schuldeiser is op het moment dat het faillissement wordt uitgesproken maar dat de wet de curator tot bevoorrecht schuldeiser maakt. En de wetgever heeft, op advies van onder andere de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA) dit bewust zo geregeld. De tekst van de faillissementswet spreekt in alle gevallen in het voordeel van de boedel c.q. de curator, direct en indirect.

- iv. Waarom repareert de wetgever dit maatschappelijke probleem niet onmiddellijk?
Omdat de wetgever, dat wil zeggen de Tweede en Eerste Kamer, het bestaande systeem wel goed vinden zoals dat is! Een grove analyse van de aanwezige krachten.
 - a. De opzet van de huidige faillissementswet versterkt het 'verdienmodel' van de advocatuur.
Dat doel en middel (bevoordeling curator) en oorzaak en gevolg (financiële schade bij de schuldeisers) zo verkeerd uitpakken voor de maatschappij is tot nu toe niet relevant bevonden door het Ministerie van Veiligheid en Justitie inclusief het Openbaar Ministerie.
 - b. De spelers op dit terrein, het Ministerie, het OM, de rechtbank c.q. de RC, de NOvA en met name het bankwezen hebben allemaal een soort 'monopolypositie' en een gezamenlijke machtspositie (lees: lobbykracht bij de Tweede en Eerste Kamer). Kennelijk hebben zij er, individueel danwel gezamenlijk en heimelijk belang bij dit niet te veranderen en zo te laten als het is. Ondanks de maatschappelijke schade die in de miljarden euro's per jaar loopt.
 - c. De spelers voornoemd hebben er alle belang bij dat deze financiële kant van de afwikkeling van faillissementen 'volstrekt ondoorzichtig' is en blijft. Met name de advocatuur c.q. de NOvA is daar erg op gesteld. Wat niet weet wat ook niet deert en verleidt. De machtspositie van deze spelers ontstaat ook omdat 'achter de schermen geheime afspraken' mogelijk zijn.
 - d. De tegenkrachten, met name de gefailleerden of personen achter de gefailleerden, zijn niet georganiseerd. Elk individu dat met een curator te maken krijgt moet, voor zichzelf strijden, vaak zonder geld daarvoor te bezitten. Gefailleerden hebben geen rechten maar wel plichten! Wat hieraan ook ontbreekt is een adequaat toezichthouder die voor de belangen van de gedupeerden opkomt en hun rechten verdedigt. Maar in de kern is het reglement van de NOvA een probleem. Hieruit volgt dat een advocaat het een collega advocaat / curator niet moeilijk maakt, een curator is immers ook en gelijktijdig een commercieel advocaat. Zij lossen het samen wel op en vertellen de klager niet alles. Hun onderlinge belangen zijn altijd belangrijker dan die van een klant. Zie ook www.bedrijfsadviseur.biz, stekeligheden en daarna 'juridisch advies nodig? Advocatuur,

rechtspraak en curatoren inclusief het Ministerie werken totaal anders dan wat u mag verwachten van hen. Wees voorzichtig met hen uw vertrouwen te geven.

- v. Wat is het geldelijk belang bij belanghebbenden?
De maatschappelijke schade is jaarlijks € 2 á 3 miljard. Bedenk dat ook de belastingdienst aan omzetbelasting, loonheffing etc. heel veel schade ondervindt door het uitblijven van betaling. In de advocatuur zullen de bruto inkomsten rond de € 1 miljard belopen, incl. BTW.. Deze schattingen zijn gebaseerd op grove benaderingen, landelijke gegevens zijn hierover niet gepubliceerd noch publiekelijk beschikbaar(?). De schade bij de eigenaren van gefailleerde ondernemingen is moeilijker te benaderen.
- vi. Andere systematische en georganiseerde maatschappelijke gevolgen?
De rol van de advocatuur in onze maatschappij is bijna niet te onderschatten. Lees onze notities voornoemd over de werking van de advocatuur, rechtspraak, curatoren en wat het Ministerie hieraan doet. Als onze conclusies juist zijn en deze personen niet zijn te vertrouwen en niet betrouwbaar zijn te noemen, dan is dat een op zichzelf staande systeemcrash.
Het wordt nog erger als de gang van zaken rond faillissementen, en met name die van de rol van curatoren die daarbij werkzaam zijn, ter discussie komt te staan. Als de faillissementswet systematisch en georganiseerd de curator bevoordeelt, dan gaat dit ten koste van alle andere maatschappelijke betrokkenen, waaronder de belastingdienst en de schuldeisers zonder voorrechten. Nogmaals, wetenschappelijke publicaties met inzichtelijke en cijfermatige conclusies zijn niet openbaar beschikbaar. Op zich is dat al een bijzonder belangrijk en indringend signaal en veelzeggend teken aan de wand.
- vii. Nieuw perspectief?
De Minister van Veiligheid en Justitie is voornemens om fraudebestrijding, die zeker ook voorkomt bij faillissementen, aan de wettelijke taak van de curator toe te voegen. Als de curator aangifte doet van fraude in een faillissement zal strafrechtelijke vervolging veel vaker voorkomen dan nu het geval is. En daarmee zal frauduleus handelen bij faillissementen beter te bestrijden zijn?

Op papier althans.

Want de curator is op dit moment volgens de wet al onderzoeker, politieagent, verbalisant, rechter en tegelijkertijd inner en begunstigde van de geldelijke inkomsten. Feitelijk betekent dit dat de curator nog meer (rechts)middelen tot zijn beschikking krijgt om geldelijk bevoorrecht te zijn in een faillissement. In onze maatschappij zijn de laatste jaren veel nieuwe regels ontstaan om 'functiescheiding' aan te brengen binnen financiële adviseurschappen, financiële functies en financiële regelingen (bonussen) bij met name het bank- en verzekeringswezen. Hoe kan het dat het curatorschap zich in een tegenovergestelde richting ontwikkelt? Is het effect van de NOVA-lobby in de Tweede en Eerste Kamer dan sterker dan het maatschappelijk besef terzake realiteit en actualiteit van de Kamerleden in dezen?

Terzijde zij opgemerkt dat de NOVA / de advocatuur 'onlangs' geen extern toezichthouder heeft gekregen in dit kader. De advocatuur houdt toezicht op zichzelf en controleert zichzelf. De advocatuur is wel te vertrouwen en wel betrouwbaar dus? Papier is geduldig en mooie plannen en verwachtingen belangrijker dan de praktijk in de ogen van politici en politieke bestuurders?

De slotsom?

Het verdienmodel van de curator cumuleert verder en het is de vraag of die functie wel in goede handen is bij de commerciële advocatuur! De curator is niet onafhankelijk, niet objectief en niet de zakelijk deskundige, hij is, door de wettekst (!), persoonlijk belanghebbende (gemaakt!) bij een zo groot mogelijke geldstroom uit een faillissement. Met als gevolg dat als er geen geld voor de curator beschikbaar is hij ernaar op zoek gaat. En vindt hij dan nog geen geld, dan heft hij het faillissement op 'wegens gebrek aan baten'! De huidige en nieuwe wettekst creëert dus een 'farce majeure' voor de al maatschappelijk benadeelde andere partijen! Wij hebben op basis van praktische ervaringen geen vertrouwen in de bestaande structuren, instituten, wetgeving en toezichthouders noch achten wij die betrouwbaar.

In de bijlage 'overzicht curatoren en faillissementsverslagen' (**bijlage 3**) geven de kolommen '€ declaratie curator' en '% curator van boedelrekening' globaal inzicht in het leeg declareren van de boedelrekening door de curatoren van de door ons onderzochte faillissementen.

Bijlage 2.

De praktijk van de advocatuur in het algemeen.

Het gedrag en de werkwijze van de advocatuur en haar belangenbehartiger NOvA hebben wij vastgelegd in drie notities over de advocatuur, de rechtspraak en de curatoren. Wij zien de advocatuur als een gilde en elk van de deelnemers heeft een 'niet aanvalsverdrag' getekend in de vorm van het reglement van de NOvA. Advocaten maken het elkaar niet lastig; prettiger kunnen zij het niet maken, wel profijtelijker?

1. Reciprociteit tussen de advocaten onderling in het algemeen.

Van het allergrootste belang is de reciprociteit onder advocaten, dat wil zeggen wederkerigheid, gelijke behandeling over en weer. Deze is min of meer gedwongen ingegeven door het feit dat zij 'naar buiten toe' elkaar, onderling, niet afvallen. Zulks op grond van het NOvA-reglement. Het met elkaar afrekenen gebeurt wel degelijk maar 'achter de schermen', als vast onderdeel van het verdienmodel. Als de ene advocaat de andere helpt (!), hoe, waar, wanneer, waarmee, hoeveel en hoe vaak ook, dan ontstaat het recht op een wederdienst. Die wederdienst kan en mag ten koste gaan van de opdrachtgever mits deze maar niets in de gaten heeft. Eigenlijk is dit een goed bewaard geheim waarbij elk 'geheim' (lees: hulp) in de toekomst onopvallend en stil uiteindelijk geld oplevert. Een soort goodwill maar dan een 'tegoed' van collega's die mogelijk ten koste gaat van de vertrouwelijkheid en betrouwbaarheid van de rechtsgang en alle andere dienstverlening waaronder geheime schikkingen etc.. Geruisloos en onopvallend! Is dit legaal conform de bestaande nationale-, EU- en wereldwijde wetgeving? NB: wat voor de advocatuur geldt, is ook van toepassing op politici, bestuurders, monopolisten etc.?

2. Dark rooms in het bijzonder.

Dat is een geheime afspraak tussen partijen met het doel dat die partijen daar beter van worden. Bij voorkeur gebeurt dit collegiaal en dan is het een vorm van historisch cliënte isme. Het recht ontstaat op enig moment maar de 'verrekening' ervan gebeurt later en 'stiekem'. Het mag niet maar het gebeurt wel mede omdat er geen of nauwelijks controle op mogelijk is. De vervelende kant hiervan is dat het incasseren van dit 'eigen belang' via reciprociteit ten koste gaat van een andere partij en natuurlijk in het geheim, met het oogmerk dat het niet opvalt. De manieren waarop dit verrekenen gebeurt zijn legio, de momenten en aantallen eveneens. En omdat (het raadplegen van) de advocatuur gebaseerd is op vertrouwen en specifieke deskundigheid bij de opdrachtgever ontbreekt, zal een opdrachtgever van een advocaat niet eens vermoeden dat dit fenomeen bestaat, laat staan weten dat dit ten koste kan gaan van zijn belangen / zaak. En de advocaat van de tegenpartij zal uit eigen belang en het reglement van de NOvA zijn mond houden, in elk geval zijn opdrachtgever niet hierover informeren. Dat zou 'zelfmoord' betekenen.

3. Verwevenheid belanghebbenden.

De overheid / wetgever, het Ministerie, het OM, de toezichthouder, de advocatuur, NOvA en haar lobbyclub zijn zeer nauw met elkaar verweven 'achter de schermen'. Er is geen functiescheiding en als die er is op papier, dan is die er niet in de praktijk. Reciprociteit, dark rooms en verwevenheid c.q. belangenverstremming zijn uiteindelijk zichtbaar in het eindresultaat: de wetgeving. Soms verstopt in compromissen en mooi verwoorde toelichtingen op wetgeving, soms direct in de wet zelf. De faillissementswet is er een schitterend voorbeeld van. De curator komt altijd en overal als winnaar uit de strijd, al of niet met de wet- en regelgeving in de hand. En bij verschil van mening c.q. interpretatieverschillen houdt de toezichthouder op de curator, de RC, alles tegen. En lukt het dan nog niet, dan zal het monopolie van deze functionarissen en eventueel hun machtspositie u blokkeren. Want verzwijgen, negeren en ontkennen is uiteindelijk alleen mogelijk op basis van een monopolie- en / of machtspositie. U loopt dood op de mensen die deze patriarchale instituten samen organiseren, vormen en van regels voorzien. De vraag wie dit betaalt is niet van toepassing omdat de wetgever het zo heeft bedacht, bedoeld en geregeld.

- 4 De netwerken van advocaten in de praktijk.
Advocaten kunnen en mogen elkaar raadplegen en informeren wanneer zij dat willen. Dat kan uit eigen beweging maar ook op verzoek. Van belang is dat dit buiten beeld blijft maar privacy is geen enkele praktische beperking. Het 'verschoningsrecht' van de advocaat kan een prima dekmantel zijn om dit systeem van gegevensuitwisseling optimaal te beschermen. Hieruit, en uit de activiteiten als procederen en schikkingen, komen de reciprociteit en de dark rooms moeiteloos voort. Samen sterk, vertrouwelijkheid en betrouwbare partnerschap dienen het verdienmodel optimaal en maken het efficiënt, effectief en duurzaam qua continuïteit. En nauwelijks controleerbaar voor een niet-ingewijde.
5. Wanneer werkt de reciprociteit in combinatie met de dark room wel en niet?
Het verdienmodel van de advocatuur bestaat hoofdzakelijk uit geld verdienen maar vergeet reputatie en imago bij dit 'vrije beroep' niet. Dat geld verdienen kan met een overwinning (in het gelijk zijn gesteld in een procedure etc.) of met uurtje-factuurtje (niet in het gelijk zijn gesteld). Bij een schikking hebben beide partijen / advocaten winst geboekt luidt de uitleg.

Dit systeem werkt alleen als de tegenpartij een advocaat heeft ingeschakeld die het reciprociteitsbeginsel accepteert! Doet de advocaat van de tegenpartij niet mee, om welke redenen dan ook, dan is er geen 'deal achter de schermen' tussen de advocaten c.s.. Hetzelfde resultaat ontstaat als de tegenpartij geen advocaat (nodig) heeft, om welke redenen dan ook (kantongerecht). Want een 'deal achter de schermen' tussen de advocaten vereist minimaal twee advocaten van twee twistende partijen (een adviseur die geen advocaat is zal het reciprociteitsbeginsel niet nodig hebben en verafschuwen). Hier ziet u het voordeel van de monopolypositie van de advocatuur: als advocaten verplicht zijn, is reciprociteit uitermate kansrijk en vruchtbaar en een dark room succesvol!

Als het reciprociteitsbeginsel niet werkt kunnen onbegrijpelijke en ondenkbare gevolgen duidelijk worden. Want zijn de advocaten het onderling 'vooraf' met elkaar eens, dan stemmen zij hun informatievoorziening, onder andere die aan de rechter, hierop af. En maken zij het elkaar zo gemakkelijk mogelijk. En dan is het resultaat min of meer conform de wensen van de advocaten onder het mom van een 'vonnis' van de rechter. Een deal tussen de beide advocaten is dan altijd gepaard gegaan met manipulatie van informatie en manipulatie van antwoorden op vragen. Zonder reciprociteit of een deal vooraf is het de rechter die beslist op de gegevens die hij heeft, en dat kan ongewenste verrassingen inhouden. Dan is in de voorfase vaak ook sprake van vormen van dreigementen, chantage en gijzeling van de tegenpartij.

Advocaten die flink tekeer gaan tegenover elkaar in de rechtszaal of op papier kunnen de beste vrienden van elkaar zijn aan de telefoon of in een onderonsje. U weet nu waarom!

6. Uit welke hoeken komt de belangenverstremming tussen advocaten onderling?
Een advocaat c.q. een advocatenkantoor heeft een bestaande klantenkring en dus kennis van elke klant (dossier etc.). Eveneens hebben zij kennis van en dossiers over de klanten van de andere advocaat / tegenpartij (processtukken, correspondentie, financiële gegevens etc.). Vervolgens leren de advocaten elkaar kennen omdat zij elkaar regelmatig als 'tegenpolen' ontmoeten in de rechtszaal of op papier. Deze drie bronnen vormen de basis van historische kennis en ervaring.
Spannend wordt het als de advocaat een min of meer vaste relatie heeft met één opdrachtgever (een bank) en een opdrachtgever een geschil heeft met die bank en wil procederen. De regels van de NOVA schrijven voor dat deze advocaat de opdracht niet mag aannemen wegens 'belangenverstremming' maar als de advocaat zijn adviseurschap van de bank niet vertelt aan de potentiële klant dan is de 'dubbele pet' van de advocaat ondubbelzinnig aanwezig. En de advocatuur verzwijgt meer dan u denkt als hen dat goed uitkomt.
Wij zijn van mening dat elke advocaat 'spreekplicht' heeft, dat inhoudelijk wil zeggen het tegenovergestelde van zijn 'zwijgrecht'. Ook kan de opdrachtgever dit vooraf duidelijk vragen.

7. De slotsom en moral hazard?

De advocatuur heeft zich zodanig ontwikkeld, georganiseerd en geëvalueerd dat, gesteund door spelregels van de overheid / wetgever en het OM / de rechtspraak, de curator aan een loterij begint 'zonder nieten'. En mochten er 'onfortuinlijke tegenslagen' ontstaan dan zal een 'beroepsaansprakelijkheidsverzekering' ruggensteun bieden. De curator zal niet of nauwelijks opdraaien voor door hem aangerichte schade omdat 'het systeem' dat niet toestaat. Binnen 'het systeem' begaan de deelnemers geen fouten! De 'vervanging' van een curator is vaak geen vervanging van deze curator maar de benoeming van een tweede curator naast de eerste. De vervanging van een RC is nagenoeg nooit 'met redenen omkleed'. Om verzekeringstechnische redenen zal een advocaat en een curator altijd ontkennen dat hij fouten heeft gemaakt. En uw advocaat zal wel oppassen om 'belangrijke tegenpartijen' het vuur aan de schenen te leggen. Dat doen advocaten onder elkaar anders! Samen komen zij er achter de schermen wel uit.

Bijlage 3.

De samenhang tussen de Faillissementswet, de NOvA en de RC / curator.

- Wanneer is iemand advocaat?

Als de NOvA de jurist inschrijft in haar register (de balie) en hij daarmee het reglement van de NOvA accepteert. Daarna kan en mag de advocaat bij de rechtbank optreden. Ook is dan de wet op de advocatuur op hem van toepassing.

- De eed van de advocaat.

Bij het aanvaarden van zijn 'benoeming' tot advocaat legt hij een eed af met de volgende tekst.

'Ik zweer (beloof) getrouwheid aan de Koning, gehoorzaamheid aan de Grondwet, eerbied voor de rechterlijke autoriteiten, en dat ik geen zaak zal aanraden of verdedigen, die ik in gemoede niet gelove rechtvaardig te zijn'.

- Reglement NOvA

De kernwaarden voor iedere advocaat zijn: onafhankelijk, partijdig, deskundig, integer en vertrouwelijk. Er staat dus niet dat een advocaat de advocaat van de tegenpartij niet vrijelijk en uit eigen beweging mag informeren over zijn kennis, ervaring, belangen en hoe er 'samen' goed uit te komen door onderlinge afspraken te maken over het doen en het laten. Dan komen de reciprociteit en dark rooms tot hun recht als persoonlijk en eigen belang. Dat daar ook nadelige effecten uit voortvloeien zoals een onvolledig geïnformeerde rechter en benadeling van een of beide rechtspartijen is bijzaak mits het maar niet opvalt. Dan kunnen onderlinge rekeningen worden vereffend met wederzijds voordeel. Elkaar beconcurreren, bekritisieren en corrigeren is absoluut niet aan de orde.

Een klacht over het functioneren van de advocaat dient u in bij zijn kantoor. De NovA stelt dat zo de meeste klachten tot een goed einde komen. Is dit niet het geval dan kunt u in overleg / onverplicht een beroep doen op de geschillencommissie. Mocht dit ook niet tot een bevredigende oplossing leiden dan staan de tuchtrechter en de raad van toezicht nog open. Dit alles in 'eigen beheer' van de advocatuur. In sommige gevallen kunt u naar de gewone rechter stappen.

- De Faillissementswet.

Hierbij treedt iets bijzonders op. De rechtbank benoemt de curator. De curator moet advocaat (!) zijn met als specialisatie 'faillissementen afwickelen' naast eventueel ander werk. Daarbij is de rechtbank / het OM opdrachtgever en is de advocaat opdrachtnemer. Deze relatie valt onder speciale wet- en regelgeving want eigenlijk werkt de advocaat dan voor de rechtbank / het OM om een speciale klus op te knappen. De RC controleert de curator en neemt bepaalde beslissingen voor de curator (lijkt op functiescheiding maar is dit niet). Door de stapeling van wet- en regelgeving (specifiek de faillissementswet naast de andere wetgeving) en de stapeling van beschermingsmaatregelen en beslisniveaus ontstaat een onaantastbaar duo dat zonder enige transparantie vooraf alle beslissingen neemt. De curator levert periodiek wel verslagen in over de voortgang van het faillissement maar daarin kan de curator vermelden wat hij wil (!) en weglaten wat hij niet kwijt wil (!). De RC beslist over de declaraties die de curator op basis van zijn urenverantwoording indient. Zit er geen geld in de 'pot' dan ontvangt de curator weinig of niets, zit er veel geld in de 'pot' dan kan en mag de curator daar rijkelijk uit 'putten'. Bijzondere situaties als het niet of te laat deponeren van jaarrekeningen, 'Paulianus handelen' (benadeling van schuldeisers) en 'onbehoorlijk bestuur' leiden al snel tot actie van de curator die de curator persoonlijk (!) of zijn kantoor tot voordeel strekken. Uiteraard geheel conform de faillissementswet en met medeweten en medewerking van de RC! De andere schuldeisers zouden ook van die 'boedelinkomsten' moeten profiteren maar dat is praktisch en juridisch 'onmogelijk' gemaakt door de wettekst.

- Het Ministerie / het OM.

Dit leeg declareren door de curator van de boedelrekening met medeweten en medewerking van de RC gebeurt al 10-tallen jaren. Het is duidelijk dat de curatoren dit doen ten koste van de andere schuldeisers. Het feit dat er geen publiekelijk beschikbaar wetenschappelijk onderzoek beschikbaar is over deze praktijk in Nederland is opzienbarend en veelzeggend. En schuldeisers die in opstand komen lopen vast op het duo RC / curator en de faillissementswet.

Het feit dat een curator weinig of niets declareert in het ene faillissement rechtvaardigt niet dat hij in een ander faillissement deze schade mag 'inhalen'.

En waarom krijgt de curator een veel hoger 'gemiddeld' uurtarief toegekend dan hij in zijn / de gemiddelde advocatenpraktijk van heden kan realiseren anno 2014?

Kan en mag de RC de curator laten 'profiteren' van de grote(re) omvang van een boedelrekening ten koste van de andere maatschappelijke partijen als schuldeiser?

Kan en mag de curator uit eigen belang een bestuurder aansprakelijk stellen en verdenken, manipuleren en gijzelen in zijn verslagen? Dit laatste gebeurt juist als de curator uit een 'verhaalonderzoek' afleidt dat er vermogen beschikbaar is om 'zijn' aanspraken op de verhalen onder het mom de belangen van de schuldeisers te dienen. Van dit soort acties zijn nog nooit schuldeisers beter geworden, wel de curatoren die dit zo (mogen) spelen. En de politici uit de Tweede en Eerste Kamer en het Ministerie / het OM staan er al jaren bij te kijken en versterken de positie van de curator door zijn eigen belang 'vrij baan' te geven. Het kan verkeren.

A. **Samenvatting en conclusie.**

1. De faillissementswet is zo geschreven dat de curator, of zijn kantoor, zich mag verrijken ten koste van de andere maatschappelijke schuldeisers. Dat fraudebestrijding dit vereist is pure onzin en niet bewezen. Het zou zo moeten zijn dat een advocaat in dienst van het Ministerie / het OM faillissementen afwikkelt en dat zo echte functiescheiding ontstaat. De commerciële advocaat is niet geschikt om als curator op te treden omdat juist die functiescheiding tussen onderzoeker, politieagent, verbalisant, rechter en tegelijkertijd inner en begunstigde van de geldelijke inkomsten volstrekt ontbreekt. Het ontbreken van transparantie en het manipuleren, verdacht maken en gijzelen in de faillissementsverslagen van een bestuurder door de curator is dagelijkse praktijk. En dat uit het eigen belang van de curator met medeweten en medewerking van de RC.
3. De NovA heeft een reglement waardoor advocaten / curatoren het elkaar niet lastig maken, elkaar niet beconcurreren en in het geheim onderling 'afspraken' heimelijk verzilveren. De procespartijen c.s. weten hier niet van. De rechter kan hierdoor ook aardig gemanipuleerd zijn of worden ten koste van een of beide procespartijen. De eed van de advocaat stelt niets voor en niemand kan er een beroep op doen. Advocaten onderling bepalen samen in hoge mate de uitkomst van een procedure / schikking in de vorm van een vonnis of vaststellingsovereenkomst. Dit is prima ontwikkeld en uitgewerkt in het huidige verdienmodel van de advocatuur.
4. Het Ministerie / het OM ziet toe op de uitvoering / toepassing en het realiseren van de doelstellingen van de wetgeving. Onbekend is wat zij deed en doet om 'misstanden' rond de advocatuur / curatoren en de faillissementswet te beperken of te voorkomen. Zij hebben ook geen bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de doelstellingen van de faillissementswet bereikt worden, namelijk schuldeisers een uitkering aanbieden uit de boedelrekening.
5. De faillissementswet, de advocatuur / NOvA en het Ministerie / het OM staan samen toe dat in een faillissement de maatschappelijke partijen fors benadeeld worden ten gunste van de curator. Geen advocaat die dit bekritiseert! Het zelfreinigend vermogen en zelfreflectie ontbreekt geheel omdat dit niet nodig is en niet nodig is geweest voor deze partijen. Het verdienmodel staat centraal en dat profiteert van de huidige uitvoeringspraktijk.